

РЕШЕНИЕ

№ 1334

гр. София, 24.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 164 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА**

при участието на секретаря **ЕВА ЮЛ. ИВАНОВА**
като разгледа докладваното от **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА** Гражданско дело № 20221110149472 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са осъдителни искове с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба, подадена от [***], ЕИК [***] срещу **С. А. Г.**, ЕГН *****, в качеството му на наследник на **И. А. С.** - бивш собственик и титуляр на партида за топлоснабден недвижим имот - Апартамент [***], находящ в [***], с присъединен **абонатен № [***]**, с която моли съда да бъде осъден ответникът да заплати сумата от:

- **312,94 лв.**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия до топлоснабдения имот с посочения по-горе адрес, за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба - 12.09.2022 г., до окончателното ѝ изплащане;

- **86,11 лв.**, представляваща лихва за забава върху главницата за ТЕ за периода от 14.09.2019 г. до 24.08.2022 г.,

- **0,54 лв.**, представляваща лихва за забава върху неплатена в срок главница за ДР за периода от м.08.2019 г. до м.04.2020 г., дължима за периода от 30.09.2019 г. до 24.08.2022 г.

В исковата молба ищецът [***], ЕИК [***], поддържа, че ответникът **С. А. Г.**, ЕГН *****, в качеството му на собственик на топлоснабден имот /като наследник на бившия собственик и потребител на ТЕ – **И. А. С.**/, находящ се в [***], ап[***], с

присъединен **абонатен № [***]**, по смисъла на 153, ал.1 от ЗЕ се явява клиент на топлинна енергия за битови нужди относно топлоснабдявания имот. Твърди се, че продажбата на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни Общи условия, които имат характер на договор между топлопреносното предприятие и потребителя, а именно одобрените ОУ, влезли в сила на 11.07.2016 г., за продажба на топлинна енергия от [***] на потребители за битови нужди, които са в сила и съответно са относими към процесния период. Поддържа, че с ОУ от 2016 г. е установено задължение за изплащане на месечните задължения в определения за това 45 дневен срок, след изтичане на срока за който се отнасят, като ищеца начислявал обезщетение за забава, само за неплатените в горния 45 дн. срок задължения по изготвените изравнителни сметки, обективирани в издадените Общи фактури. Твърди, че топлоснабденият имот се намирал в сграда-етажна собственост, в която разпределението на топлинна енергия било извършвано от [***] съобразно сключения между това дружество и сградата в режим на етажна собственост, договор. Ищецът е представил писмените доказателства, с които разполага, като е направил и допълнителни доказателствени искания, в т.ч. за изслушване на съдебно-техническа експертиза и съдебно-счетоводна експертиза, със заключенията по които вещите лица да отговорят на конкретно поставени в исковата молба въпроси, касаещи топлоснабдяването и заплащането на отоплителната услуга през процесния период. Прави искане за задължаване на Столична община да представи документ относно правото на собственост върху процесния имот, както и от ТЛП в лицето на ФДР да представи находящите се при него документи, касаещи дяловото разпределение и изравнителните сметки.

Привлеченото като трето лице-помагач, в лицето на фирмата за дялово разпределение- [***], не изразява становище по исковете, но представя находящите се при него документи – главни отчети, изравнителни сметки и документи, удостоверяващи връчването на последните на представител на ЕС.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника **С. А. Г.**, ЕГН *****, чрез адв. Л. Х.-САК, с който оспорва исковете като неоснователни. Поддържа се, че преди завеждане на исковата молба ответникът е заплатил на каса на [***] по сметка на ищеца сумата от 549,32 лв. за процесния абонатен номер, касателно дължимите суми, необхванати от погасителна давност, която твърди да е настъпила за задълженията, станали изискуеми в периода от 01.09.2019 г. до 30.04.2020 г., която сума включвала и изравнителната сметка от месец юли 2020 г. в размер на 509,31 лв. Твърди се, че ответникът е погасил в срок и последващата изравнителна сметка от месец юли 2021 г., като е заплатил сумата от 571,65 лв. на 10.09.2021 г. Оспорва иска за мораторна лихва върху начислената главница за ДР от 0,00 лв. като недопустимо. Счита, че с поведението си не е дал повод за завеждане на делото. Твърди, че е надплатил суми. Релевира възражение за давност. Посочва, че по делото не е представен валиден договор между страните, от който да се установи наличие на облигационно отношение по доставка на ТЕ. Счита за недоказано между страните да има договор и ответникът да има качеството клиент на ТЕ. Поддържа, че за процесния период не е бил ползвател на процесния имот. Заявява, че не е обвързан от

приложението на Общите условия на ищеца. Посочва, че в нарушение на ЗЗД и ТЗ предметът на сделката не е определен по количество и качество и договорът е нищожен, поради липса на предмет. Излага, че част от съдържащите се в ОУ клаузи, сред които и тези за рекламация, са неравноправни. Сочи се, че с исковата молба не са представени доказателства относно публикуването на фактурите в сайта на дружеството и съставянето на констативен протокол от нотариус. Поддържа се, че обвързването на падежа на задължението за плащане с притежаване от потребителя на специално техническо средство, което да му дава достъп до интернет, го поставя в значително неравностойно икономически положение спрямо търговеца, което води до нищожност на клаузата по чл. 33, ал. 1 от ОУ от 2016 г. Посочва, че приложените кредитни известия, съобщения и извлечения от сметки не представляват фактури и с тях не може да се установява доставеното количество топлоенергия за отчетния период, нито да се установи тяхната парична стойност. Поддържа, че процесните суми са неправилно изчислени по прогнозно потребление. Оспорва редовността на водената от ищеца счетоводна отчетност. Не може да се установи дали правилно са изчислени отчисленията за сградна инсталация. Посочва, че ищецът не е приложил редовни документи, от които да се установи облигационно отношение с дружеството топлинен счетоводител. Прави възражение за лошо изпълнение, тъй като качеството на услугите, предоставени от ищеца, не съответствали на стойността им. Моли за отхвърляне на исковете. Претендира присъждане на разноски. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

С отговора на исковата молба ответникът прави искане за допускане на СТЕ и ССЧЕ, която да отговори на поставените в ОИМ въпроси. Прави искане по чл. 190 ГПК ищецът да представи доказателства за въвеждането в експлоатация на абонатната станция и за отчисляване на технологичните загуби от показанията на общия топломер, както и фактурите, издадени на името на ответника за процесния период. Прави искане ищецът да бъде задължен да представи оригиналите на протокол от 25.10.2021 г. и договор № 114 от 30.10.2001 г. между Етажната собственост и [***]. Моли [***] да бъде задължено да представи документи относно сертификацията на уредите за дялово разпределение, документите относно отчета на уредите за ДР, касаещи процесния период, както и датата на връчване на изравнителните сметки за процесния период на представител на ЕС.

Съдът, като съобрази събраните по делото писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, както и признанието на ответника, че е собственик на процесния имот, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

Иск с правно основание чл.79 ал.1 от ЗЗД:

С доклада по делото, приет за окончателен без възражения от страните, съдът е указал на ищеца, че следва да докаже следните обстоятелства: 1. сключен между страните валиден договор при ОУ или индивидуален с ответника; качеството потребител - собственик или ползвател на топлоснабдения имот за ответника. 2. точно изпълнение на договора от ищеца-доставяне на топлинна енергия до имот, ползван от ответника, по вид /за отопление, топла вода, сградна инсталация, услуга дялово разпределение/, обема ѝ и цена. По отношение на

претендираната главница за дялово разпределение, ищеца следва да докаже размера ѝ, както и че е заплатил същата на трето лице /ФДР/ или е осъществил сам услугата по дялово разпределение, за която се дължи претендираната цена и периода, за който е извършвана, като следва да представи доказателства за извършения отчет на уредите за дялово разпределение и издадените въз основа на този отчет, изравнителни сметки. При установяване на горните факти в тежест на ответника е възложено да докаже, че е погасил претендираните вземания, както и всички правоизключващи възражения, ако бъдат наведени такива.

По възражението за давност, заявено от ответника, в тежест на ищеца е възложено да докаже, че от настъпване на изискуемостта на вземанията са налице обстоятелства, водещи до спиране или прекъсване на давността. В случай, че се установи основанието за претендираните вземания, на ответника е указано да установи способ за погасяване на задълженията си.

В о.с.з. на 20.10.2023 г., след нарочно признание от страна на процесуалния представител на ответника Г., адв. Х., че ответника е единствен собственик на процесния топлоснабден имот, по наследство от своята майка и наследодател И. С., този факт е обявен за безспорен между страните и ненуждаещ се от допълнително доказване.

Предвид нормата на чл. 153, ал. 1 ЗЕ /в редакцията ѝ, относима към процесния период/ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, присъединени към абонатна станция или нейно самостоятелно отклонение, **са потребители** на топлинна енергия. Законова дефиниция на понятието потребител на топлинна енергия е дадена с разпоредбата на параграф 1, т. 42 от ДР на ЗЕ /отм./, съобразно която в редакцията ѝ към процесния период, потребител на топлинна енергия за битови нужди, респективно задължено лице за заплащане цената на доставена такава във връзка с чл. 155 ЗЕ, е собственик или ползвател на имот, който ползва топлинна енергия с топлоснабдител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване.

По делото, ответника С. А. Г., чрез пълномощника си изрично признава, че е единствен собственик на процесния недвижим имот – Апартамент [***], находящ се в [***], като наследник на бившия собственик и поребител на ТЕ – И. А. С.. Последната е била собственик на апартамент [***] по силата на договор за покупко-продажба от 07.06.1990 г., по реда на НДИ (видно от приетото по делото писмо-отговор от [***], на л.26/, което макар косвено доказателство, с оглед признанието на ответника Г., че е собственик на процесния апартамент, съдът приема да установява по делото принадлежността на правото на собственост върху процесния Ап[***] на наследодателката И. С., а след нейната смърт (на 19.09.2018 г.) и към нейния единствен наследник, в лицето на ответника С. Г..

От приетите по делото доказателства се установява, че процесния апартамент през периода 01.05.2018 г. до 30.04.2019 г. е бил с непрекъснато топлоснабдяване, като дяловото разпределение на ТЕ за ЕС е извършвано от ФДР [***]. За абоната е начислявана ТЕ за отопление на имот по данни от 2 бр. топлинни разпределителя и 1 бр. щранг-лира на

мощност – 728 Вт., а за процесния период са извършвани и редовни отчети на уредите в имота, като по делото са приети като доказателства и 2 бр. форзуляри за главен отчет (за 2019 г. и 2020 г.) подписани от клиента, като същите не са оспорени в хода на производството от ответника Г..

Топлинната енергия за БГВ в апартамента е изчислявана по данни на 1 брой водомер с № [***], като за периода са отчетени общо 28,39 куб.м. и разпределена енергия за подгряването ѝ – 1917,89 кВтч., видно от СТЕ.

От заключението на СТЕ се установява още, че разпределението на ТЕ за сградна инсталация е извършено съгласно зависимост описана в Приложение към чл.61, ал.1, т.6.1.1. на Наредба № 16-334 за топлоснабдяването от м.04.2007 г., изм. от м.06.2014 г. и последващата Наредба № Е-РД-04-1 от 12.03.2020 г. за топлоснабдяването, като за имота сградна инсталация се разпределя в зависимост от отопляемия обем на апартамента – 110 куб.м. и този на ЕС – 5961 куб.м. Тоест, разпределената ТЕ за сградна инсталация е в съответствие с нормативната уредба, регламентираща топлоснабдяването и отчитането му, относима към процесния период.

Въпреки предприетите оспорвания на исковете по основание и размер от страна на ответника, по делото се установява безспорно, в т.ч. от заключението на ССЧЕ, че Г. е извършвал към ищцовото дружество, плащания на суми, касаещи потребената в имота ТЕ, относими към процесния период.

По делото са приети 2 бр. ОФ № [***]/31.07.2020 г. и ОФ № [***]/31.07.2019 г., видно от които за отоплителен период от 01.05.2018 г. до 30.04.2019 г. фактурираната стойност за доставена ТЕ е в размер на 324,70 лв., а за отоплителен сезон 01.05.2019 г. до 30.04.2020 г. – 530,26 лв.

Видно от приложените от ищеца и ТЛП доказателства – индивидуални справки за използвана топлоенергия за процесния период за аб. № [***] – 2 бр.; формуляри за отчет на уредите за ДР на топлина енергия – 2 бр., /неоспорени от ответника/; документи за връчване на изравнителни сметки се установява, че разпределението на топлинна енергия на абоната през процесния период е извършено съгласно данните по уредите за дялово разпределение, изравнителните сметки и при спазване на действащите към процесния период нормативни актове за топлоснабдяването.

Дължимата от ответника сума е в съответствие с прогнозно фактурираното от ищеца и след извършеното от ФДР отчитане на уредите и съответно изравняване, видно от което потребителят дължи общо за двата отоплителни сезона, включени в процесния такъв сумата от 824,98 лв. за ТЕ (от която сума 691,31 лв. прогнозно фактурирани и 133,67 лв., по изравнителни сметки).

Предвид гореизложеното, съдът приема, че между страните за процесния период е сключен действителен договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди при публично известни ОУ.

Предвид установяването на качеството на потребител на ответника Г. като

собственик на процесния имот и с оглед събраните по делото писмени доказателства съдът приема за установено, че на ответника С. Г., на горепосочения адрес е доставяна топлинна енергия при дялово разпределение в сграда, в режим на етажна собственост и при отчитане и заплащане на потребената топлинна енергия на месечни вноски, определени по прогнозна консумация и 1 бр. изравнителна сметка за сезон. Начислените при ищеца количества потребена от ответника топлинна енергия са съответни на отчетената и разпределена от [***] и при спазване поднормативната уредба. Не се установи по делото да са правени рекламации от ответника във връзка с отразеното по изравнителните сметки количество на топлинната енергия, доставена за процесния период от време, като именно показанията по последните сметки са послужили за определяне на количествата топлинна енергия, за които на ответника са начислени сметките за процесния период.

При тази установеност от фактическа страна, с оглед приетите по делото, посочени по-горе писмени доказателства, неоспорени по реда на чл. 193 ГПК, както и от признатите от ответника обстоятелства и факти, съдът приема, че се установяват въведените с исковата молба твърдения ответникът **С. А. Г.** в качеството си на единствен собственик на топлоснабдения имот – Апартамент [***] находящ се в [***], **да е потребител** на доставяната до имота топлинна енергия и предвид нормата на чл. 150, ал. 1 ЗЕ да и обвързан от облигационни отношения с ищеца по Договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди, сключен при Общи условия, както и че в имота на ответника се е извършвала през процесния период 2018-2020 г. услугата „дялово разпределение“ от страна на ФДР [***].

От представените документи, касаещи разпределението на ТЕ в имота, се установява, че действително в сградата, в която се намира апартаментът, собствен на ответника Г., е извършвана дейност по топлинно счетоводство, а реалното отчитане на индивидуалните уреди за доставеното и изразходвано количество ТЕ за отопление и топла вода в процесния имот е било извършвано от ТЛП на ищеца - [***], като абоната е осигурявал достъп ежегодно за реален отчет на уредите и разпределителите им.

От приетите по делото доказателства представени от ищеца и ТЛП - дялово разпределение за аб. № [***], Обща справка за начислените и дължими суми, ОФ № [***]/31.07.2019 г. и № [***]/31.07.2020 г., се установява, че стойността на незаплатената топлинна енергия за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., отразена в цитираните ОФ-ри, след приспадане на платените от абоната суми (521,07 лв.) възлиза на сумата от общо 312, 94лв. (само за ТЕ, като се установява, че дължимата за същия период сума за дялово разпределение от 16,84 лв. е била изцяло платена от абоната). За тази сума отговаря на реално консумираната топлинна енергия за процесния период, отговаря абоната. Издадените месечни фактури на база прогнозни количества потребена ТЕ са били сторнирани, като са издадени съответните кредитни известия.

Предвид нормите на чл. 235, ал. 2 ГПК и чл. 175 ГПК съдът следва да съобрази всички признати обстоятелства, в т.ч. доставеното до имота количество ТЕ и неговата цена, установени от доказателствата по делото.

По възражението за давност:

Предвид горния извод на съда за основателност на иска, касаещ доставената, но незаплатена ТЕ, следва да бъде разгледано своевременно въведеното от ответника, в срока по чл. 131 ГПК възражение по чл. 120 ЗЗД, за изтекла погасителна давност.

Според съда, възражението за давност по отношение на част от главницата е основателно, а именно относно сумата, дължима за периода от 01.05.2018 г. до 12.09.2019 г., която съгласно справка на ищеца, Общите фактури, приетото по делото без възражения заключение на ССЧЕ, възлиза в размер на 386,39 лв. (313,62 лв. за ТЕ+ 72,7 лв. мораторна лихва върху ТЕ). Следователно, вземанията на ищеца, изискуемостта на които е настъпила преди повече от 3 години, от датата на подаване на исковата молба в съда, т.е. 3 години преди 12.09.2022 г., са погасени по давност и са недължими.

Съобразно разпоредбите на чл. 155 ЗЕ и чл. 156 ЗЕ потребителят на топлинна енергия дължи плащане цената на същата по предварително определени цени, известни на страните, на месечни вноски с установен в общите условия падеж. Вземанията на ищцовото дружество съдържат изброените признаци на понятието „периодични плащания“ по смисъла на чл. 111, б. „в“ ЗЗД и за тях се прилага тригодишен срок на погасителна давност. Задълженията на потребителите на предоставяните от топлофикационните дружества стоки и услуги са за изпълнение на повтарящи се парични задължения, имащи единен правопораждащ факт – договор, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите им са изначално определяеми, независимо от това дали отделните плащания са с еднакъв или различен размер – арг. чл. 155 и чл. 156 от Закона за енергетиката. Горните характеристики на вземанията на топлофикационните дружества за цена на доставената на потребителите топлинна енергия, съдът при зачитане на тълкувателно решение № 3 от 18.05.2012г. по т.д. 3/2011г. на ОСГТК на ВКС, намира да са такива на периодично изпълнение по смисъла на чл. 111, б. „в“ ЗЗД, предвид на което и същите се погасяват с изтичане на установената в същата разп. кратка тригодишна погасителна давност.

Съгласно нормата на чл. 114 ЗЗД погасителната давност започва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо, като теченето на давността се прекъсва на основание чл. 116 ЗЗД с предявяването на ИМ пред съда на 12.09.2022г. В този смисъл, вземанията на ищеца за цена на доставената на ответника топлинна енергия и лихви са погасени за месечните вноски с падеж преди тази дата. С исковата молба ищецът претендира установяване на вземания преди тази дата, а именно от 01.05.2018 г. предвид на което въведеното от ответника възражение за погасяване на вземанията на ищеца по давност, се явява основателно за периода от 01.05.2018 г. до 12.09.2019 г. и в установения от ССЧЕ размер от **313,62 лв.**, покриващ изцяло претенцията на ищеца, заявена в размер на 312,94 лв., дължима за периода от 12.09.2019 г. до 30.04.2020 г. (като е отчетено от в.л. по ССЧЕ, че след 12.09.2019 г. липсва неплатена сума, представляваща главница за ТЕ).

С оглед установеното, искът по чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ за заплащане стойността на доставената до топлоснабдения на ответника имот, топлинна енергия следва да

бъде изцяло отхвърлен, като погасен по давност.

По иска по чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

Предвид чл. 150 от ЗЕ отношенията по повод продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие и потребителя на същата се уреждат от публично известни Общи условия. Предвид липсата на данни по делото за възражение от ответника по чл. 150, ал. 3 ЗЕ съдът намира, приетите от [***] и одобрени от комисията Общи условия за процесния период да са обвързващи и за ответника С. Г.. С разпоредбата на чл. 33, ал.2 от същите се определя срок за заплащане на дължимата от купувача месечна цена на доставената топлинна енергия – **45 дни след изтичане на периода, за който се отнасят.** Съгласно чл.33, ал.4 от ОУ продавачът начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва, само за задълженията по чл.32, ал.2 и ал.3, ако не са заплатени в срока по ал.2, т.е. само върху задължението по Общите фактури. В този смисъл, въпреки, че изискуемостта на вземанията по ежемесечните вноски, настъпва след изтичане на 45-дневен срок след края на месеца, за който се отнасят, то неплащането им в срока, не води до начисляване на лихви върху прогнозни суми. Напротив, обезщетение за забава се дължи единствено върху стойността на задължението на потребителя, по общите фактури, в случай, че не се плати в срока по чл.33, ал.4 от ОУ.

С доклада по делото, съдът е указал на ищеца, че по иска с правно основание **чл. 86, ал.1 ЗЗД** следва да установи 1.парично задължение на ответника; 2. **настъпила забава на последния за изпълнение на паричното задължение /настъпил падеж/**.

В случая важи принципа „Срока кани вместо кредитора“ и в този смисъл, съгл. чл. 84, ал. 1 ЗЗД, считано от деня следващ последния ден от горния срок /т.е. след 14.09.2020 г./ купувачът на топлинна енергия изпада в забава за изпълнение на задължението си за заплащане на цената на доставената му топлинна енергия и дължи обезщетение в размерите по чл. 86 ЗЗД. Видно от заключението на ССЧЕ, част от претендираната от ищеца лихва за забава, начислена върху дължимата главница за ТЕ в процесния период, не е обхваната от периода на погасителна давност, като изискуема и дължима такава се явява лихвата върху ТЕ в размер на 12,66 лв. Следователно, претенцията на ищеца за мораторната лихва върху главницата за ТЕ, следва да се уважи като основателна и доказана до размер от 12,66 лв. – лихва върху ТЕ, а за разликата до пълния предявен размер от 86,11 лв. или за сумата от 72,77 лв. иска подлежи на отхвърляне като неоснователен, поради погасяването му по давност.

По иска за главница за дялово разпределение и мораторна лихва върху нея:

Съгласно чл. 36 от ОУ на ищеца, клиентите заплащат цена за услугата „дялово разпределение“, извършвана от избран от клиента Търговец /ФДР/, като стойността ѝ се формира от цената за обслужване на партидата на клиента, вкл. изготвянето на изравнителните сметки и цена за отчитане на един уред за дялово разпределение и броя на уредите в имота на Клиента, за отчитане на уредите за дялово разпределение извън обявените от търговеца дати, се заплаща допълнителна цена, по ценоразпис определен от Продавача. Редът и начина на заплащане на услугата дялово разпределение се определя от

продавача, съгласувано с търговците извършващи услугата.

От представените от ищеца документи, касаещи дяловото разпределение в имота, приети като доказателства и неоспорени от ответника се установява, че действително за сградата, в която се намира апартаментът, собственост на ответника Гаджет, е извършвана дейност по топлинно счетоводство за доставеното и изразходвано количество ТЕ за отопление и топла вода. От приетата по делото справка, отразяваща извлечението от сметката за аб. № [***] се установява, че фактурираната цена на извършваната услуга по дялово разпределение е **16,84 лв.** Същото се претендира за периода от м.08.2019 до м.04.2020 г., но същата е била изцяло заплатена от ответника, както и 1,23 лв. от общо дължимата лихва за забава от 1,77 лв. Така непогасения остатък от дължимата мораторна лихва възлиза на 0,54 лв. до който размер иска се явява основателен и доказан и ще следва да се уважи.

Продавачът има право да начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва, когато задълженията на клиентите не са заплатени в срок от 30 дни от издаване на месечните фактури.

В този смисъл и на основание чл. 84, ал. 1 ЗЗД, считано от деня следващ последния ден от горния срок купувачът на топлинна енергия изпада в забава за изпълнение на задължението си за заплащане на цената на таксата за услугата „Дялово разпределение“ и дължи обезщетение в размерите по чл. 86, ал.1 от ЗЗД. В настоящия случай, съдът като съобрази заключението на в.л. по ССЧЕ, прието като неоспорено от страните, намира, че следва да уважи предявения от ищеца иск за мораторна лихва върху неплатената в срок главница за ДР до размер от 0,54 лв., т.е. в предявения от ищеца размер.

В заключение, съобразявайки доказателствата, признанието на ответника и заключенията на приетите СТЕ и ССЧЕ, съдът приема за доказано в производството, че ответника Г. дължи на ищеца сумата от общо **13,20 лв.**, от която сума **12,66 лв.** –мораторна лихва върху главницата за ТЕ, дължима за периода от 14.09.2019 г. до 24.08.2022 г., а **0,54 лв.** – мораторна лихва върху непогасена в срок главница за ДР, дължима за периода от 30.09.2019 г. до 24.08.2022 г. до които размери искове се явяват основателни и доказани, и като такива ще следва да се уважат.

В останалата си част, поради погасяване на вземанията на ищеца поради изтекла давност или за сумата от общо **386,39 лв.**, от която сума 313,62 лв. – главница за ТЕ, а сумата от 72,77 лв. - мораторна лихва върху главницата за ТЕ, искове ще следва да се отхвърлят, като неоснователни.

По разноските:

При този изход на спора право на разноси за производството имат и двете страни. Ищецът е претендирал такива и е представил списък по чл. 80 от ГПК. По делото има и приложени доказателства за сторени такива от [***] в размер на 405,00 лв., от която сума 100,00 лв. за платена държавна такса, 5,00 лв. – за СУ и 300 лв. – за експертизи. Отделно, предвид факта, че ищеца е представляван в производството от юрисконсулт, на същия му се

дължи и юрисконсултско възнаграждение в минимален размер, съгл. чл.78, ал.8 от ГПК, който съдът определя на **100,00 лв.** Така общия размер на разноските, сторени от ищеца в настоящото производство възлиза на сумата от **505,00 лв.**, от която на осн. чл.78, ал.1 от ГПК, с оглед уважената част от исковите му, му се следват разноски до размер от **16,68 лв.**

На ответника, на основание чл. 78, ал.3 ГПК, съответно на отхвърлената част от исковите също се следват разноски, като такива се претендират в размер на 700 лв. – за заплатеното адвокатско възнаграждение от 400 лв. и депозити за експертизи в размер на 300 лв. Съразмерно на отхвърлената част от исковите, на ответника се следват съдебни разноски до размер от 676,88 лв.

След служебно извършена компенсация между взаимно дължимите от страните съдебни разноски, до размера на по-малката от двете суми, ищецът ще следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата от **660,20 лв.** на осн. чл.78, ал.3 от ГПК.

Така мотивиран, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 86 от ЗЗД, **С. А. Г.**, ЕГН ***** в качеството му на собственик на топлоснабден имот в гр. София, [***], ап[***] **да заплати** на [***], с ЕИК [***], представлявана от [***] - изп. директор, сумите от общо **13,20 лв.** (тринадесет лева и двадесет ст.) от която сума:

- **12,66 лв.**, представляваща мораторна лихва върху неплатена в срок главница за ТЕ, дължима за периода от 14.09.2019 г. до 24.08.2022 г.;

- **0,54 лв.** - представляваща мораторна лихва върху неплатена в срок главница за ДР, дължима за периода от **30.09.2019 г. до 24.08.2022 г.**

ОТХВЪРЛЯ предявените от [***], ЕИК [***] срещу **С. А. Г.**, ЕГН *****, в качеството му на собственик и титуляр на партида за топлоснабден недвижим имот - Апартамент [***], находящ се в [***], с присъединен абонатен № [***], **искове по чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ** за заплащане на сумите от: **312,94 лв.**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2018 г. до 12.09.2019 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба от 12.09.2022 г., до окончателното ѝ изплащане; сумата от **72,77 лв.**, представляваща лихва за забава върху погасената по давност главницата за ТЕ, дължима за периода от 14.09.2019 г. до 24.08.2022 г., като неоснователни, поради погасяване на вземанията по давност, а за сумата от **0,68 лв.** – главница за ТЕ, като **недоказан**.

ОСЪЖДА, на осн. чл.78, ал.3 от ГПК и след извършена служебна компенсация между присъдените разноски на двете страни до размера на по-малката сума [***], ЕИК [***] **да заплати** на **С. А. Г.**, ЕГН ***** от гр. София, [***] сумата от **660,20 лв.** (шестотин и шестдесет лева и двадесет ст.) **представляваща** сторени от ответника съдебни разноски в производството, съразмерно на отхвърлената част от исковите.

Решението е постановено при участието на трето лице – помагач [***], с ЕИК [***], със седалище и адрес на управление в гр. [***].

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____